

ara mız da

Sayın Üyemiz,

Emeği ile geçinen geniş kitleleri yakından ilgilendiren, süreklilik taşıyan bir olgu var: Yaşam standardının gerilemesi. Emeğini, bilgi ve becerisini satarak yaşayanlar, bırakın daha iyi yaşam olanaklarını, mevcut durumlarını bile bugün koruyamamaktadırlar. Oysa kendilerinden mal ve hizmet üretmesi istenenler, hem varlığını sürdürmek, hem de bu işleri yapabilmek için bilimsel olarak belirlenebilen bir yaşam düzeyine sahip bulunmak durumundadırlar. Ülkemizde yaşam standardı hep çalışanların aleyhine düşürülmüştür. Başka bir deyişle teknik elemanların da yer aldığı tüm çalışanlar kesimi, farklı düzeylerde de olsa yoksullaşmaktadır.

Uygulanan daha doğru, dayatılan ücret politikası, içinde yer aldığımız sistemin yapısından ve ilişkilerinden kaynaklanıyor. Zamlar, enflasyon, devalüasyon sonucu yükselen fiyatlara karşı gerekli reel ücret artışı talebinin önüne en başta IMF dikiliyor. Ekonomik bunalımı aşmak amacıyla "yardımına" başvuru bu uluslararası örgütün ileri sürdüğü ağır koşullarla ülkemiz daha da bağımlı duruma getirildi, işçi ve memur maaşlarının reel ücret artışını durdurmak anlamında dondurulması, IMF müdahalesinin bir bölümünü oluşturuyor. Emperyalist-kapitalist sistemi vazgeçilmez bir veri olarak kabullenen iktidar da, bu müdahale ve denetleme mekanizmasının dayatmalarını haklı bir gerekçe gibi göstererek uygulamaya yönelik önlemleri almaktan geri durmuyor. İktidarla düzenden yana TÜRK-İŞ arasında imzalanan Toplumsal Anlaşma, bu yaklaşımın ilk kez tanık olduğumuz sonuçları arasında yer alıyor. Bu anlaşma işçi ücretlerinin "makul" düzeyi aşmasını öngörüyor. Ayrıca Toplumsal Anlaşma'nın, işverenlerin yıllardır dayattığı işçi sınıfını politika dışında tutmaya yönelik "çalışma barışı" kavramını da içerdiği bir gerçektir.

Ücretlerin "disiplin" altına alınmasının memur statüsünde çalışanları da kapsadığı bellidir. Bir takım değişikliklere uğrasa bile; yan ödeme, ek ödeme gibi uygulamalarla pahalılığın peşinden yetişilemeyeceği açıktır. Diğer çalışanlar gibi teknik elemanlar da, ücret kısıtlaması yönündeki girişimlere karşı çıkarak, geçici nitelikteki ödemelerin daha geniş tutulmasını haklı olarak talep etmektedirler. Ancak köklü çözümün sendikal hakların kazanılmasından geçtiğinin de bilincindedirler.

Sermayenin politikalarını değişik görüntülere bürünerek eksiksiz yürüten iktidarlardan tüm yanıltma ve ertelemelerine karşı, grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı mücadelesi ısrarla sürdürülmek zorundadır.

Saygılarımızla
YÖNETİM KURULU